Publicat a *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (https://www.arquitectes.cat)

© Mònica Alcindor

Al llarg del darrer terç del segle XX al nord de Portugal s'ha produït la propagació gradual de la consciència protectora a tota la societat del patrimoni històric anònim. Les transformacions profundes del teixit productiu, econòmic i social han anat provocant l'obsolència funcional i han augmentat alhora el valor testimonial i sentimental d'aquesta arquitectura, símbol d'una organització productiva i familiar fonamental a la història del país.

Com qualsevol àrea, el nord de Portugal conté unes característiques definitòries amb unes subtileses que li han conferit el caràcter que l'identifica amb aquesta zona tan concreta i particular. Es tracta d´un saber tècnic profundament ancorat a aquesta zona que s´ha creat a través d´uns principis sota els quals es va establir la tradició local com a resultat de la creació d´assentaments humans sostenibles resultat de factors ecològics i culturals.

El patrimoni arquitectònic té una multitud de papers a les societats eurocèntriques. Aquest reconeixement és de vital importància per poder plantejar la naturalesa de les intervencions en el patrimoni que al llarg del temps caldrà fer tant per a manteniment com per a adaptació a les noves realitats que vagin sorgint. Així com per comprendre les referències culturals que han conformat els models cognitius de la col·lectivitat.

En resum, el que subjau és que el patrimoni arquitectònic encarna universos simbòlics que contenen trets identificatoris, relacionals i històrics. Les seves formes i imatges generen, cosa que es coneix com a seguretat ontològica, és a dir, la confiança en la continuïtat del passat, present i futur, i que les connecta amb les pràctiques socials rutinàries (Giddens, 2013).

Des d'aquesta perspectiva, el Nord de Portugal contenen tresors no sempre visibles a l'interessat arquitecte que visita la zona. Un exemple notable d'aquest patrimoni el representa la casa senyorial ?A Quinta de Cabanas?.

Un espai de llibertat a l'època de Salazar on un important, però gairebé oblidat poeta portuguès, Pedro Homem de Mello, va trobar el seu refugi. Va viure la major part de la seva vida a Afife a la seva residència del Convent de Cabanas, que va ser el seu refugi i lloc d'inspiració per escriure. Situat en un vessant del marge dret del riu Afife, aquest convent forma part de la ?A Quinta de Cabanas? i consta d'una església amb torre campanar, presbiteri i dependències conventuals.

El convent va ser construït en 570, per S. Martinho de Dume i en 746 destruït pels àrabs, sent reconstruït posteiorment. Segles després el conjunt conventual fou reformulat aprincipis del segle XVII, en una sèrie d'obres que li donà l'aspecte actual.

Ja en 1834, amb l'extinció de les Ordres Religioses, el convent i els béns circumdants van passar al Tresor Nacional, sent venuts al març d'aquell any en pública subhasta al General Luís do Rego, Vescomte de Geraz do Lima; a partir de llavors el convent passaria a tenir diversos propietaris. Al segle XX, el Convent de Són João de Cabanas es va fer conegut per

ser el lloc de vacances del poeta Pedro Homem de Mello.

Aquest monument va ser classificat per IPPAR (Institut Português do Patrimónioo Arquitetónico) ja extint, en 1997, com a Bé d'Interès Públic.

Mònica Alcindor, arquitecta. Corresponsal del COAC a Viana de Castelo, Portugal. Maig 2022

Referències

Giddens, A. (2013). The consequences of modernity. Hoboken.

Pedro Homen de Mello: Poeta do 'Povo que rentes no rio'! (2022, Maig 2). In Minho Digital. Retrieved from https://www.minhodigital.com/news/pedro-homem-de-mello-poeta [1]

[2]

Tornar [3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : https://www.arquitectes.cat/ca/mon/revista-de-corresponsals-tresors-ocults-del-nord-de-portugal-quinta-de-cabanas

Links:
[1] https://www.minhodigital.com/news/pedro-homem-de-mello-poeta
[2] https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/27646
[3] https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29